

kører debatten igennem efter statsministerens tale. Det vil sige, at der ikke bliver nogen spise-pause.

Ifølge forretningsordenen er der 1 time til korte bemærkninger. Den første er fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 17:51

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg havde egentlig håbet på eller regnet med, at når man blev statsminister, ville man sådan ose af overskud og glæde over at skulle tage fat på opgaven. Men jeg synes jo egentlig, at det er en noget sur og forurettet statsminister, vi møder i dag, med de sædvanlige angreb på oppositionen. På en eller anden måde savner jeg den livsglade finansminister, vi havde før i tiden, men det kan være, at det kommer.

Statsministeren må tilgive os, at vi er meget optagede af det her med den økonomiske krise, og vi er også meget bekymrede for, om regeringen tager tingene alvorligt. Jeg tilhører jo en generation, hvor det faktisk er en borgerlig regering, der har lært mig om ord som ungdomsledighed og langtidsledighed. Der var 350.000, da Schlüter gik af, så det har jeg da taget med mig.

Men også nyere historie har vist os, at regeringen måske ikke tager krisen så alvorligt. Ved indgangen til 2008 sagde den daværende statsminister, at det værste, der kunne ske, var, at det kom til at gå for godt. Så kom han hjem fra sommerferie og nægtede, at Danmark var i recession. På det tidspunkt var vi allerede i recession. Ved åbningsdebatten sagde han, at det største problem var, at vi kom til at mangle hænder. Jeg sagde det modsatte og blev selvfølgelig som sædvanlig hånet for det, men havde også ret. Nu har vi en statsminister, som for nylig var finansminister, der jo rent faktisk sagde, at vi med det mest optimistiske skøn måske kunne håbe på, at det hele vendte til sommer. Det er meget muligt, at man har forsøgt at ændre de citater senere hen. Det har vi set før, men man opfattede faktisk, at det ville ændre sig til sommer.

Nu vil jeg gerne spørge statsministeren: Hvordan ser statsministeren på denne situation? Vi fik i tirsdags at vide, at man ikke kunne vide, hvornår det hele vendte, men jeg vil gerne vide: Hvad er det for nogle tal, statsministeren ser i horisonten? Hvad er det for nogle væksttal, vi får i Danmark? Hvad er det for nogle ledighedstal, vi får? Jeg synes egentlig, at det vil være vigtigt at få de tal for at vide, hvilket grundlag regeringen leder landet på.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 17:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo lidt tankevækkende, at man står og kalder på mere alvor og samtidig skoser mig for ikke at strutte af livsglæde. Jeg vil bare sige, at jeg har den tilgang til det, at jeg ikke synes, at man, når vi taler om krisen og den risiko, som almindelige danskere har for at miste deres job, skal lave et show ud af det. Så der vil, hvad det angår, være en grænse for livsglæden og den sceniske udfoldelse.

Jeg tager situationen meget alvorligt. Jeg har ikke noget svar på og har aldrig haft noget svar på, hvad deadline er her. Jeg synes, at det måske sådan er lidt beskæmmende, at fru Helle Thorning-Schmidt nu prøver igen, når jeg lige har refereret, hvad jeg har gjort. Hvornår vender det? Det ved vi ikke. Den her krise er præget af en utrolig usikkerhed. Der er ingen, der ved, hvor dyb den bliver, og ingen ved, hvor lang den bliver.

Det er sådan set baggrunden for, at den kloge, ansvarlige måde at håndtere krisen på er at holde den dagligt og ugentligt under observation og med stor præcision lave de lempelser, der skal til, for at lave så god en krisestyring, man kan, uden risiko for, at man så at sige har brændt alt krudtet af og det så efterfølgende viser sig, at der var brug for mere. Det er vores tilgang til det.

Så kan jeg i øvrigt helt praktisk oplyse, at Finansministeriet her omkring månedsskiftet i starten af maj kommer med en ny konjunkturvurdering. Det kan man så sige vil være det mere officielle bud på en fremadrettet prognose.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 17:55

Helle Thorning-Schmidt (S):

[Lydudfald] ... den fornødne alvor. Det gør vi faktisk også, og derfor må statsministeren også tilgive mig, at jeg bliver ved med at spørge om, hvordan statsministeren selv ser situationen. Det er ganske enkelt ikke godt nok, hverken for mig eller, tror jeg, for de utrolig mange mennesker, der bliver ramt af ledighed, der bliver ramt af krisen. Det er ikke godt nok, at vi har en statsminister, der siger, at han ikke ved, hvornår det ender.